

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skolen for Livet og Akademiet i Soer borgerlig betragtet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Aarhus Universitet, Kulturvidenskab, s. 73. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_593-txt-shoot-idm2798.pdf (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Man kan maaskee bebreide mig, at jeg, med dette Blik for *Tidens Tarv*, ei for længe siden har gjort hvad jeg kunde til en *levende Udbredelse af det Sprog og den Tankegang*, jeg veed, er *ikke mine* som Bogorm og *ei de Fremmedes*, men *Folkets*, jeg tilhører, og kan derfor tale til og tale med om Alt hvad der er i Mennesket og Borger-Selskabet, tit maadelig nok, men dog altid, saa de gider hørt det, kan mærke hvad jeg mener og dele hvad de ynder. Saalidt i denne som i nogen Henseende indbilder jeg mig heller at være reen, som jeg veed, er den visse Vei til aldrig at blive det, men dog gik jeg stundom irecte med mig selv, hvi jeg ikke, naar det var den eneste Maade, skrev eller lod mig skrive en *Latinsk Disputats for Lov* til offentlig at *tale Dansk* andensteds end i *Kirken*, som paa alle Folks Tungemaal har sit *eget Sprog og sin egen Aand*, til Udtryk for *sit eiendommelige Liv*, der kan *taale* alt Folkeligt ved sin Side, og forbinder sig venlig med det ægte *Danske og Nordiske*, men kan dog ikke *forenes* og vil ingenlunde *forbyttes* eller *forblendes* dermed. Havde Man ikke ved mange høitidelige Indbydelser til *academiske Værdigheder* saa aldeles *forbigaaet* mig, som om jeg aldrig var til, end sige var En af Danmarks navnkundigste *Ord og Penne-Førere*, da havde jeg vel ogsaa, for Øiemedets Skyld, forligt mig med det urimelige Middel, men til som en *Tigger* at giæste den *Studigaard*, hvor det var klart, Man gav mig helst hvad jeg mindst attraaede, dertil var jeg for stolt, til jeg blev hardtad for gammel og, som mig syndes, for klog, da *Latin-Skolens* Virkninger og vort *Chinesiske* Examens-Væsen gjør det til en fortvivlet Sag at træde i levende Vexel-Virkning med vor studerende Ungdom! Hertil kommer, at skiøndt min Natur er *heel Nordisk*, er den dog aabenbar kun *halv Dansk*, saa her forstaaes jeg tit kun halvt og kan kun daarlig læmpe mig efter Omstændighederne, og tør jeg end ingenlunde sige, jeg er dermed forsvaret, saa mener jeg dog, det er dermed forklaret, hvi jeg, trods min faste og levende Overbeviisning om det *mundtlige Ords* ubetingede Nødvendighed til *Livs Opvækkelse* og *Aands Forplantelse*, dog ei har gjort min *yderste Flid* for at virke dertil. Den dybere Grund turde imidlertid dog være den Følelse, at aabnes der kun betimelig en *Kongelig Dansk Høiskole* for hele Rigets Ungdom, da gaaer Alt, ogsaa uden mig, sin *naturlige Gang*, og skedte det ikke, da vilde den Smule meer jeg maaskee med *75 yderste Anstrængelse* i min indeklemte Stilling kunde virket, være saa ubetydeligt, at det knap lod sig spore, og derhos saa umageligt, at det neppe heller af en Slags *Eremit*, med min stærke Drift til at føre Pennen omkaps med Ordet, lod sig naturlig vente!